

ὑποκειμένων, καὶ ἔκλεισε τὸν λόγον μὲ διαθεβαίωσις, ὅτι ἐπόθει νὰ γνωρισθῶσι καλῆτερον. Οἱ ψόγοι ἄρα καὶ οἱ ἔπαινοι τῶν τοιούτων γυναικῶν πρέπει νὰ θεωρῶνται μόνον ὡς βοήθημα εἰς τὸ λαλεῖν.

Αἱ ῥητόρισσαι τοῦ τρίτου εἴδους δύνανται νὰ συμπεριληφθῶσιν ὑπὸ τὴν λέξιν φλύαροι. Ἡ κυρία Φαφλατοῦ εἶναι ἐντέλεστάτη εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς εὐγλωττίας· περιγράφει διεξοδικῶς τὰς ἐν καιρῷ βαπτίσεως συνήθεις φιλοφροσύνας, κρίνει καὶ ἀνακρίνει τὰ κεφαλοδέσμια τῶν γειτονισσῶν, γνωρίζει ἕκαστον πινάκιον ὄφου παρατιθέμενον εἰς τὰς διαφόρους τραπέζας τῆς συνοικίας, καὶ δαπανᾷ ὥρας κατὰ συνέχειαν διηγουμένη τὴν εὐφυΐαν τοῦ μικροῦ παιδὸς τῆς, καίτοι μὴ δυναμένου εἰσεῖτι νὰ λαλήσῃ.

Ἡ κατ' ἐπιτηδεῦσιν φιλάρεσκος δύνανται νὰ θεωρηθῆ ὡς τέταρτον εἶδος ῥητορίσεως. Διὰ νὰ ἔχη στάδιον ὀμιλίας εὐρυχωρότερον, μισεῖ καὶ ἀγαπᾷ κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμήν, λαλεῖ πρὸς τὸ σκυλάκιον ἢ τὸν ψιττακόν τῆς, αἰσθάνεται ἀνήσυχος εἰς πᾶν εἶδος καιροῦ, καὶ εἰς πᾶν μέρος τοῦ θαλάμου. Ἐχει ψευδεῖς δυσαρκεσίας καὶ πλαστὰς ὑποχρεώσεις πρὸς ἅπαντας τοὺς γνωρίμους ἄνδρας τῆς· στενάζει ὅταν δὲν ἦναι περίλυπος, καὶ γελᾷ ὅταν δὲν ἦναι περιχαρής. Ἡ φιλάρεσκος γνωρίζει μάλιστα τὴν τέχνην ἐκείνην τῆς ῥητορείας, ἥτις καλεῖται ὑπόκρισις, καὶ τῶντι φαίνεται ὡς μὴ λαλοῦσα δι' ἄλλο τέλος εἰμὴ διὰ νὰ λάβῃ εὐκαιρίαν νὰ σαλεύσῃ κἀνὲν μέλος τῆς, ἢ ν' ἀλλοιώσῃ χαρακτῆρά τινά τοῦ προσώπου τῆς, νὰ βίψῃ πλάγιόν τι βλέμμα, ἢ νὰ παιζῇ μὲ τὸ ῥιπιδιὸν τῆς.

Ἰπάρχουσι καὶ ἄλλα πολλὰ ἰδιώματα, γεννητικὰ τῆς πολυλογίας· ἐπειδὴ ὅμως ταῦτα δὲν περιορίζονται εἰς τὰς γυναῖκας, ἀλλ' εἰν' ἐπίσης κοινὰ καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας, θέλω παρελθεῖν αὐτὰ ἐν σιωπῇ.

Πολλάκις ἠπόρησα διὰ τι αἱ γυναῖκες νὰ ἔχωσι τὴν εὐριαν τοῦ λόγου τοσοῦτον ἐντελεστέρον ἡμῶν, καὶ εἰσεῖτι δυσκολευομαι πασαπολὺ νὰ ἀνακαλύψω τὸ αἷτιον τούτου. Πρότερον μὲν ἐφανταζόμην ὅτι αὐταὶ δὲν δύνανται, ὡς οἱ ἄνδρες, νὰ κατέχωσι τοὺς διαλογισμούς των, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναγκάζονται νὰ λαλῶσιν, ὅτιδῆποτε ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν αὐτῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ φρονοῦσιν ὅτι τὸ ὥραϊον φύλον δὲν εἶναι παντάπασιν ἀλλότρια τῆς τέχνης τοῦ ὑποκρίνεσθαι καὶ κρύπτειν τὰ διανοήματά των, ἠναγκάστην νὰ ἐγκαταλείψω τὴν δοξασίαν ταύτην, καὶ ἐπροσπάθησα νὰ εὐρω λόγον τινὰ καλῆτερον. Φίλος μου δέ τις, ἄριστος ἀνατόμος, μὲ ὑπεσχέθη κατὰ τὴν πρώτην εὐκαιρίαν νὰ ἀνατέμῃ γυναικίαν γλῶσσαν, καὶ νὰ ἐξετάσῃ ἂν δὲν εὐρίσκωνται εἰς αὐτὴν χυλοὶ τινες, ἐξ ὧν καθίσταται τοσοῦτον εὐστροφος· ἢ ἂν δὲν ἦναι κατασκευασμένη ἀπὸ λεπτοτέρας ἢ εὐκαμπτοτέρας ἵνας· ἢ ἂν δὲν περιέχῃ ἰδιαιτέρως μῦς, αἵτινες τοξεύουν αὐτὴν ἄνω καὶ κάτω τὸσον αἰφνιδίως καὶ ταχέως· ἢ τελευταῖον, ἂν δὲν ὑπάρχωσι κεχυμμένοι τινὲς ἄγχοι, καταβαίνοντες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς καρδίας εἰς τὸ μικρὸν τοῦτο τῆς πολυλογίας

ὄργανον, καὶ κομίζοντες εἰς αὐτὸ διηνεκὴ ῥοήν ζωϊκῶν πνευμάτων. Πρέπει δ' ἐνταῦθα νῆ μὴ παραλείψω καὶ ἄλλον τινὰ λόγον, δι' οὗ ἐξήγησέ τις τὴν μεγαλύτεραν εὐριαν τῶν περὶ οὐτιδανότητων διαλεγομένων, τούτεστιν ὅτι ἡ γλῶσσα εἶναι ἵππος ταχυδρόμος, ὅστις τρέχει τοσοῦτον ταχύτερον, ὅσον ἐλαφρότερον τὸ φορτίον του.

Ὅποιοσδήποτε τῶν λόγων τούτων καὶ ἂν κριθῆ ὁ πιθανώτερος, εἶχε μέγα δίκαιον, στοχαζομαι, ὁ εἰπὼν πρὸς τινὰ ῥητόρισσαν, ἀφοῦ συνδιελέχθη μετ' αὐτῆς ὥρας τινὰς, Κυρία, πιστεύω ὅτι ἡ γλῶσσά σου χαίρει πολὺ ὅταν κοιμᾶσαι· διότι, ἐνδύσῃ εἶσαι ἔξυπνος, οὔτε στιγμὴν ἀναπαύεται.

Τὸ κατ' ἐμὲ, πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι τόσον θαυμασίως μὲ θέλγει ἡ μουσικὴ τοῦ μικροῦ τούτου ὄργανου, ὡς δὲν ἐπιθυμῶ κατ' οὐδένα τρόπον νὰ χαλινώσω αὐτό. Ὁ μόνος σκοπὸς τῆς παρουσίας διατριβῆς μου εἶναι νὰ τὸ θεραπεύσω ἀπὸ τινὰς δυσαρέστους ἤχους, καὶ ἐξαιρέτως τὰς παρακρούσεις καὶ διαφωνίας, αἵτινες προέρχονται ἀπὸ τῆς ὀργῆς, κακολογίας, φλυαρίας, καὶ φιλαρέσκου ἐπιτηδεύσεως. Ἐν βραχυλογία, ἐπιθυμῶ πάντοτε νὰ κανονίζηται ὑπὸ τῆς εὐδιαθεσίας, ἀληθείας, συνέσεως, καὶ εὐκρινείας.

ΕΚΤΑΣΙΣ, ΠΑΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ, κτλ.

ΚΑΤΑ τὸν Βάλθην (ἐν τῇ τρίτῃ ἐκδόσει τῆς Γεωγραφίας του, 1840) τὸ ἐμβαδὸν τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας, συμπεριλαμβανομένης τῆς Αἰγύπτου, χωρὶς ὅμως τῆς Τύνιδος, τῆς Τριπόλεως, τῆς Σερβίας, τῆς Βλαχίας, καὶ τῆς Μολδαυίας, εἶναι 1,033,200 τετραγωνικὰ μίλια,* ἐξ ὧν 110,300 ἐν Εὐρώπῃ, 556,000 ἐν Ἀσίᾳ, καὶ 367,000 ἐν Ἀφρικῇ (ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ταῖς ἑπ' αὐτὴν χώραις.) Κατὰ τὸν αὐτὸν γεωγράφον, οἱ κάτοικοι συμποσοῦνται εἰς 22,500,000, ἐξ ὧν 7,000,000 ἐν Εὐρώπῃ, 12,500,000 ἐν Ἀσίᾳ, καὶ 3,000,000 ἐν Ἀφρικῇ. Τὸ εἰσοδήμα λογαριάζει ὁ Βάλθης ὡς 480,000,000 φράγκων, ἐξ ὧν τὰ 100,000,000 εἶναι τῆς Αἰγύπτου. Τὸ ναυτικὸν σύγκειται ἀπὸ 23 δίκροτα, 28 φρεγάτας, καὶ 120 μικρότερα πολεμικὰ πλοῖα. Τὸ τακτικὸν στράτευμα λέγεται ὅτι ἀναβαίνει εἰς 70,000· ἀλλὰ διαρκοῦντος τοῦ πρὸς τὴν Αἴγυπτον πολέμου τῆς Πόρτας συνίστατο ἀπὸ διπλάσιον τὸν ἀριθμὸν τοῦτον.

* 60 τοιαῦτα μίλια κάμνουσι μίαν μοῖραν.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος μετὰ Εἰκονογραφίας, 65. Περί τῆς Τυφλότητος τῶν Δοκησιόφων, 68. Ἡ ἐκ τῶν Ἐχθρῶν Ὀφέλεια, 68. Περί τῶν Ἀνωφελῶν Γνώσεων, 68. Περί τοῦ Ἀγροτικοῦ Βίου, 68. Ἡ Σμύρνη εἰς τὴν Πρώτην Ἐποχὴν τῆς, 69. Τὸ Διόσκικιον τοῦ Αἰσώπου, 70. Σημειώσεις περὶ τῆς Ἱερᾶς Γεωγραφίας, Ἀριθ. 2. 71. Ποιητικαὶ Ἰδέαι, 72. Σκέψεις ἐν Κοιμητηρίῳ, 72. Περί τῆς Ἀληθοῦς Εὐδαιμονίας, 72. Τὸ Παράδοξον Ἰάξιμον, 73. Τὸ Ἐξάσιον Σπήλαιον, 73. Ὁ Ἀριστοτέλης, μετὰ Εἰκονογραφίας, 74. Τί ἐστὶν Εὐδαιμονία; 74. Ὁ Δουπουτῆρος καὶ ὁ Ἐφημέριος τῆς Καμπανίας, 75. Ὁ Ῥασσέλας, Κεφ. χγ'.-κδ'.-κε'. 77. Περί τῆς Πολυλογίας τῶν Γυναικῶν, 79. Ἐκτασις, Πληθυσμὸς τῆς Τουρκίας, κτλ. 80.